

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

23. Quod Ecclesia in fide & morib. errarre non possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

Nota tercia est, concors doctrina in his, quae sunt fidicis, que in ecclesia Catholica semper est: *Non est*, inquit Tharatus Patriarcha Constantopolitanus, in secunda Synodo Nicena, in Ecclesia Dei est, & non est. *Fidem semper ibi est*: quod nuncquam accidit, nec accidet in Haretorum conuenientibus, sicut ne in Philosophorum Gentilium scitu.

Quarta Nota Ecclesie, quod in ecclesia Catholica residens vnu Romanus Pontifex Christi Vicarius, qui eam tanquam caput, pater, magister & doctor dirigit, & gubernat. Nam suam ecclesiam Dominus super Petrum aedificauit, & Petrus Romanus Pontifex successit auctoritate, & potestate, quam ille accepit, sibi & successoribus usque ad finem mundi futuris.

Quinta Nota est: In Ecclesia Catholica tot, & tanti martyres extiterunt, qui fuso sanguine eam Christi doctrinam, quam nos prosteinerunt, egredie, & mirabiliter defenderunt.

Sexta Nota est: Tot virorum sanctitas multis argumentis vindicatae comprobatae, qui in hac, & eadem Ecclesia, in qua nunc sumus, sanctissime vixerunt: eadem fidem, Religionem, & Doctrinam sequentes, quam nos sequimur, & tenemus.

Septima Nota: Ingens est miraculorum multitudo, que non solius antiquis temporibus sunt diuinitus patrata, sed nunc etiam patrata in has eadem Ecclesia, in qua sumus, in qua militamus, & vivimus, seruantur integras, & incorrupta multa Sanctorum hominum corpora: *estant enim ossa, & aliæ reliquia*, ex quibus lacteus quidam humor emanat: extat & quorundam Martyrum sanguis, qui certis quibusdam temporibus liquevit, & tanquam recens effusus ebullit. Sunt multa quoque edita miracula per venerabile Altaris Sacramentum: ut constat ex historiis fide dignis.

C A P. XXIII.

Quod Ecclesia in Fide, & moribus errare non posse.

Ecclesia Catholica vocatur ab Apostolo Columna, & firmamentum veritatis: est a Christo super Petrum aedificata: aduersus quam portas inferi non praevalebunt. Promisit Christus a apostolis, & in illis iori Ecclesia spiritum sanctum affuturum, qui doceret omnem veritatem: dixit Petro, quem totius Ecclesia caput constituit: *Ego genu pro te, ut non deficit fides tua*. Eisdem Scripturatum testimoniis comprobatur, veram Dei fidem nunquam in ecclesia Catholica defecturam: quod ita accipendum est, non solum fides in Ecclesia sit semper permanens, quia in parvulis baptizatis semper fura erit, sed etiam semper durabit, quia in iis, qui sunt adulteriæ, nunquam ex toto deficerit. Error fuit cuiusdam afferentis, tempore Antichristi Fidem in omnibus adulteriis, defecturam: & nihilominus, aiebat ille, non ideo quod in tota Ecclesia deficiat, quia in infantibus, & ceteris impuberibus baptizatis permanebit.

Quæst. An in Ecclesia Catholica solum per ignorationem probabilem, & iustum esse possit error in fide, & moribus? testatur Canus lib. 4. de locis Theolog. cap. 4. Conclus. 2. versic. *Aiunt ergo*, videri sententiam Gloriæ interlinearis, supetilla Matchai decimi sexti: *Porta inferi non præveniunt aduersus eam*, posse in Ecclesia taliter errorum esse: quod, inquit ille, videtur sanctus Thomas sentire in 4. dif. 6. q. 1. ar 3. q. 2. ad 3. Turretinæ in sum. de Ecclesia libro secundo cap. 91. Alphon. Castræ. *De insta Haret. punit. lib. 1. cap. 2.*

Hæc sententia probabilitatem nullam habet, & piæ aures offendit, nec alicuius Catholici Auctoris testimonio munitur, quidquid Canus dicat. Et enim in Ecclesia spiritus sanctus, qui est Spiritus veritatis, quo assistente fecit Ecclesia non potest alios fallere, ita nec falli, ac decipi. Obiectes, per ignorantiam iustum, & probabilem contractus omni culpa vacat, quia bona fide suscipitur: ergo

nihil impedit, quo minus talis error esse possit in Ecclesia Catholica. Item per eiusmodi errorem fides vera non amittitur: ergo etiam si hoc modo erret, Ecclesia fidem non perdit. Respondeo, nihil referre, si talis error sit extra culpam, & cum fide cohæreat: satis enim est, quod sit error in fide, vel motibus: tunc enim ecclesia falleretur, & error in spiritum sanctum, tanquam in auctorem referetur.

Contra hæc obiectum quædam. Primum ab Hereticis Hussitis: nam multis ab hinc annis ecclesia priuavit Laicos communione vtriusque speciei, cum tamen ea sit ad salutem necessaria, iuxta illud Christi Domini: *Nisi manducaueritis carnem Filii hominis, & bibere sanguinem eius, non habebitis vitam in vobis*. Respondeo, id refert, siue sub specie panis, siue sub specie vini Christum humanum, & carnem eius & sanguinem accipiamus, quia in alterut a specie cotus integer Christus est. Diuini quidem iuris, & mandati est, ut uero corpora specie, sub qua caro Christi editur, & sanguinis bibitur, Christum humanum. Non est igitur necessarium ad salutem, quod utramque speciem accipiamus, quamvis Sacerdotes mandatum habeant, ut in utraque sacrificent, & cum sacrificauerint, utramque sumant. Nulla ergo iniuria laici afficitur, nec illo fructu ad salutem necessarij priuantur: *Quare ob multa pericula, & incommoda a calicio potu excluduntur*.

Secundo obiectum, Olim Ecclesia infantibus baptizatis calicis potum prebebat, quibus postea denegauit: ergo aut tunc errabat ecclesia conferendo, aut cum denegando. Respondeo, olim quartundam ecclesiastarum duntaxat, non totius Ecclesia Catholicae fuisse morem, Eucharistiam baptizatis parvulis conferendi: quem morem etiam hunc Graeci retinenter, at merito in Latinorum ecclesia ea consuetudo sublata est, quia parvuli sacram cibum a profano per se distinguerent, ac discernere nesciunt, nec tantum sacramentum luscipere queunt, sine frequenti, & magnō periculo expuedi.

Dices: Ergo errabat illa ecclesia, quæ tantum sacramentum parvulis ministrabat. Respondeo, ut dixi, consuetudinem illam non fuisse totius Ecclesia Catholicae: & nihilominus parvulos ecclesie, in quibus erat consuetudo recepta, in fide, vel moribus non errabat, quia eti parvuli sacram cibum a profano non distinguere, nihilominus tamen sacramentum gratiam recipiebant, sicut non apud Graecos: recipiunt infantes, quibus Eucharistia conferuntur. Dices altem errasse illas ecclesias, eo quod parvulerint necessariam esse ad salutem iustificationem Eucharistiam, sicut ait Dominus apud Ioannem: *Nisi manducaveritis carmem Filii hominis, & non habebitis vitam in vobis*. Respondeo, sic id pertinet illæ ecclesie, & error non erat totius Catholicae ecclesie, sed parvulae ium ecclesiastrum: quemadmodum nunc ei seorsim Graecorum fuisse, si credidissent id esse necessarium parvulis ad salutem: sed dubitamus illæ ecclesie parvulis Eucharistiam utilem, & salutarem, nolentes eos tanto bono priuare. Postea vero iudicatum est, satius esse eis denegari propter causas iam assignatas.

Tertiò obiectum: Antiqua Apostolorum ecclesia pro Canonis scripturis habuit tres Libros Machabæorum, ut constat ex Canone Apostolorum 84. at nunc ecclesia tantum duos libros Machabæorum, ut Canonicos, & sacros agnoscit, & habet: ergo vel nunc, vel tunc errabat ecclesia. Respondeo, illum Canonem apocryphum esse. Nec obstat si dicas in sexta Synodo Generali in Trullo celebrata recipi Canones Apostolorum 84. nam ut supra dixi, nec Trullanæ Canonæ in Latinorum ecclesia Canonicas auctoritatem habent, nec ut Canones Apostolorum tanquam Canonicos Romanæ ecclesia agnoscit ac recipit.

Quarto obiectum, Olim in Ecclesia Euangelica pro facris libris non habebantur Tobias, Judith, Sapientia Salomonis, Ecclesiæstus, Machabæus, & quidam alii: at nunc in ecclesia sunt recipi tanquam sacri, & Canonici: ergo vel hæc, vel illa ecclesia errabat. Nam ei error est, vel